

Търговията на България съ дру гитѣ държави.

(Политико-економически етюдъ).

Много отдавна културнитѣ народи сж усѣтили потребността да държатъ и събиратъ точни статистически данни за движението на търговията съ съсѣднитѣ имъ страни, да изучаватъ промишлено-економическия напредѣкъ, който правятъ, и отъ събранитѣ така цифрени данни да правятъ полезни изучавания, толкосъ потребни и цѣenni за всѣки народъ, който се стреми да подигне своето благосѣстояние и който не иска да бжде заробенъ икономически отъ своитѣ съсѣди. А знайно е че единъ народъ може да бжде безмѣрно трудолюбивъ, може да работи до изтощение и пакъ да бжде беденъ и постоянно лишенъ отъ едни по-широки срѣдства за набавяне потребитѣ за живота си. Какво представлява нашето отечество въ това отношение, какво работи българина, съ кого най-много търгува, какъ се търсятъ нашитѣ произведения, какви потреби ни се донасятъ отъ вънъ и въ какво именно количество, ето тези питання могатъ да се разрешатъ само съ помощта на статистическитѣ сведения, които имаме на ръка.

Нашата държава не брой нѣто двѣ десетилѣтия отъ като се въздигна; тя е много млада и лѣжи между съсѣди много по-стари, които сж имали и време и възможность да подигнатъ своята промишленость и вътрѣшно благосѣстояние и да си отворятъ пазари за своитѣ излишни земеделѣчески и промишлени произведения. Когато България испъкна като отдѣлна държава на Балканския полуостровъ, тя намѣри своитѣ голѣми и малки съсѣди съ уредени пѣтища, построени желѣзници, образцово земледѣлие и много други нововѣдения; естествено че тя неможеше изведнѣжъ да догони напредналитѣ си съсѣди, а трѣбаше само да пѣпли, и на всички страни трѣбаше да се работи, защото развалини отъ ввредъ стѣрчаха. А за да подигнеш и увеличиш народното си и държавно богатство трѣбваше преди всичко да знаемъ какви произведения ний отделями и продаваме на своитѣ съсѣди; трѣбаше да знаемъ